

הזרזיר הקטן

גרמניה

היה פעם כלב רועים שבעליו נהג בו רע מאוד, הרעיב אותו והתייחס אליו באכזריות. בסוף הכלב לא היה מוכן לסבול יותר וברח מהבית. כשהלך בדרך פגש בזרזיר שראה כי הכלב עצוב ושאל "מה קרה ידידי? מדוע פניך נפולים?" הכלב ענה "אני עצוב כי אני רעב ואין לי מה לאכול." "אם זה הכל" אמר הזרזיר "בוא איתי ידידי ואשיג לך מזון." הם הלכו ביחד העירה ובאו לחנות הקצב. אמר הזרזיר "עמוד כאן בשקט ואני אנקר לך קצת בשר". הוא הביט קודם האם לא מסתכלים עליו ואז התחיל לנקר בבשר כך שחתיכה נפרדה נפלה לארץ. הכלב תפס את הבשר ורץ לפינה שם אכל אותה בתיאבון רב. כשגמר אמר הזרזיר "בוא איתי לדוכן שני

ואנקר לך עוד קצת." כשהכלב אכל גם את חתיכת הבשר השניה שאל הזרזיר "ידידי האם שבעת?" "כן" ענה הכלב "אבל עוד לא אכלתי לחם." אמר הזרזיר "יהיה לך לחם כמה שרק תרצה, רק בוא איתי." הם הלכו למאפיה ושוב הזרזיר נקר בכיכר לחם עד שחתיכה נפלה על הארץ והכלב יכול היה לאכול אותה. אחר כך הלכו גם למאפיה שניה וגם משם קיבל הכלב חלקי לחמנייה. בסוף שאל הזרזיר "ידידי, האם הספיק לך?" "כן" ענה הכלב "בוא עכשיו לטיול מחוץ לעיר." שניהם יצאו לשדות אך היום היה חם מאוד ואחרי הליכה קצרה אמר הכלב "אני עייף מאוד והייתי רוצה לישון." "אז שכב כאן, ואני אשמור בינתיים מענף העץ" אמר הזרזיר. הכלב נשכב על הדרך ונרדם חזק. בזמן שישן התקרבה בדרך עגלה רתומה לשלושה סוסים ועמוסה בשתי חביות יין. הזרזיר ראה שהיא

עלולה לעבור בדיוק איפה שישן הכלב והוא קרא לעגלון "עגלון, שים לב איך אתה נוסע, אחרת אתנקים בך."
אך העגלון רק צחק, המשיך לנסוע ודרס את הכלב למוות.

ואז קרא הזרזיר "הרגת את חברי ובגלל אכזריותך תאבד את העגלה ואת סוסיך."
"עגלה וסוסים?" אמר העגלון "ארצה לראות איך תוכל לשדוד אותם!"

הזרזיר לא אמר מילה אך נכנס תחת כיסוי העגלה והתחיל לנקר בפקק של החבית. אחרי נקירות רבות הפקק השתחרר ונפל וכל היין נשפך, בלי שהעגלון הרגיש בכך. כאשר בסוף הוא הביט אחורנית וראה שכל העגלה רטובה וחבית אחת ריקה קרא "הו, כמה שאני אומלל!"

"תהיה אומלל עוד יותר" אמר הזרזיר שהתיישב על ראשו של אחד הסוסים ונקר את עיניו. כשעגלון ראה מה קורה תפס גרזן ורצה לפגוע בזרזיר, אך זה התעופף באוויר והגרזן פגע בראשו של הסוס העיוור והרג

אותו. "הו, כמה אני אומלל!" קרא העגלון. "תהיה אומלל עוד יותר" קרא הזרזיר וכשהעגלה המשיכה בדרך משוכה עכשיו בשני סוסים, הזרזיר התגנב שוב תחת הכיסוי ונקר בפקק של החבית השניה. היין נשפך על הדרך וכשהעגלון ראה זאת קרא שוב "הו, כמה אני אומלל!"

אך הזרזיר ענה "עוד לא גמרתי איתך" והתחיל לנקר את עיניו של הסוס השני. וכמו קודם העגלון ניסה לפגוע בזרזיר בגרזן, אך זה עף והגרזן הרג את הסוס השני. "כמה אני אומלל!" קרא העגלון. "עוד אינך יודע כלום" ענה הזרזיר שהתחיל לנקר עיניו של הסוס השלישי.

העגלון העיף את גרזנו, אך במקום לפגוע בזרזיר פגע בסוס השלישי שלו וזה נפל מת. ושוב קרא העגלון "כמה אני אומלל!" "מזלך הרע עוד לא הסתיים" אמר הזרזיר "כי עכשיו אעשה את ביתך שומם."

העגלון השאיר את העגלה בדרך ורץ הביתה. אישתו יצאה לקראתו והוא סיפר לה "איזה

מזל רע היה לי. כל היין שלנו נשפך ושלושת הסוסים נהרגו."

"בעלי היקר" אמרה אישתו "זה עוד כלום, כי זרזיר נבזה אחד אסף את כל חבריו הציפורים והן עכשיו אוכלות הכל מה שיש לנו במתבן" העגלון רץ למתבן וראה בדיוק מה שסיפרה אישתו: אלפי ציפורים אכלו את התבואה והזרזיר קטן אחד ישב באמצע המתבן. כשהעגלון ראה את האויב שלו קרא "הו כמה רע מזל!"

"עוד לא רע מספיק" ענה הזרזיר "כי אכזריותך תעלה לך בחיך" והוא התעופף גבוה באוויר.

העגלון התיישב בביתו והתחיל לתכנן איך להתנקם בזרזיר הקטן, אך זה ישב על אדן החלון ואמר שוב "אכזריותך תעלה לך בחיים!"

העגלון ניסה שוב לפגוע בו אך הצליח רק לשבור את החלון וכשהזרזיר המשיך בציוצו שבר העגלון גם את כל הרהוט של הבית. אך בסוף העגלון הצליח לתפוס את הזרזיר

בידו. אישתו שאלה "עכשיו תוריד לו את ראשו?" אך הוא ענה "לא זה יהיה קל מדי בשבילו. הוא ימות בצורה אכזרית יותר. אני אוכל אותו." והוא שם את הזרזיר הקטן בפיו ובלע אותו.

אלה שהזרזיר הקטן פרפר ופרפר בבטנו עד שהצליח להוציא את ראשו מהפה של העגלון וקרא שוב "זה יעלה לך בחיים!"

העגלון נתן את הגרזן לאישתו ואמר תהרגי את הציפור שמציעה מפ"י" והיא נתנה לו מכה חזקה בראש. הזרזיר התעופף באוויר אך העגלון נפל מת.